Dertiende jaar. N^r 94. Donderdag, 9 Augustus 1866.

De *Postrijder* verschijnt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en bij alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

DE POSTRYDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlijk, 20 centiemen.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiemen

De reklamen, per drukregel 25 centiemen.

TONGEREN, DEN 9 AUGUSTUS.

De Cholera.

Op alle tijdstippen van ziekte ziet men, benevens de ernstige en krachtdadige hulpmiddelen, vooroordeelen opkomen, die, zonder dat men er den oorsprong noch de reden van kent, verspreid worden, en, men weet niet hoe, zich aan de menigte opdringen, die dezelven blindelings als waarheden aanneemt boven alle betwisting verheven.

Dit gebeurt heden nog voor de cholera, die, hoewel aan het verminderen zijnde, evenwel verdient onze aandacht te vestigen.

Moet men zekere apostels van men weet niet welke geneeskundige wetenschap gelooven, dan zou het beste behoedmiddel, tegen alle aandoening van de ziekte, bestaan in eene geheele verandering van levenswijze; de vervanging van het bier, door alle soort van geestrijke dranken, de eenen wat min nadeelig dan de anderen, maar voor het meeste deel versierd met de ronkende titels van « anticholeriek, » of « onfeilbare middelen tegen de cholera »

Een onzer oudste geneesheeren, de heer Burggraeve, professor bij de Hoogeschool van Gent, hoofdgeneesheer bij het hospitaal de Bijloke, lid der koninklijke Academie van België, enz, heeft eene brochuur uitgegeven, die eene wezentlijke weldaad in de tegenwoordige omstandigheden zijn zal.

De raad, dien hij geeft, is eenvoudig, gemakkelijk te volgen, en weinig kostbaar. Men beveelt in het bijzonder aan, het gewoon regiem te volgen; wij willen daarvan tot bewijs maar de wenken mededeelen, die hij over 't gebruik der beste dranken geeft:

« Ieder volk, zegt hij, heeft zijn eigene dranken, even als zijn eigen temperament; men zou dus geen onderscheid onder dezelven kunnen maken. — Het bier zou slecht zijn voor de bevolking der wijnlanden, en wederkeerig. Het bier is de drank van ons land, en iedere provincie heeft haar eigen bier. Zal men zeggen dat het eene gezonder is dan het andere? Wij denken 't niet. Men moet niet bang zijn, er gebruik van te maken in tijde van cholera, aangezien de bieren voornamelijk samengesteld zijn uit tarwe, gerst en hoppe. Een feit, dat ons bekend is, bewijs dat er volstrekt geene vermetelheid in bestaat het gebruik van dezen drank aan te bevelen: het is, namelijk, dat in de ziekte, die te Leuven in 1849 heerschte, niet een brouwersgast bezweken is. Nu, deze lieden drinken ontzaglijk veel van dit bier, dat eenigerwijze hun voedsel is, en wat hun huiselijk leven betreft, dit is niet beter dan dat van het overige der werkende klas.

Er ligt, volgens ons, een groot gevaar in, den volksman af te trekken van zijnen gewonen drank, om hem het gebruik van geestrijke dranken aan te prijzen. Hij is er, in ziekte tijden, maar te veel naar gedreven. De ongelukkige brandt zich de maag en ingewanden, en bereidt zich aldus tot de ziekte voor. Wij zullen er bijvoegen dat het *frissche* Leuvensch bier een uitmuntend pisafdrijvend middel is, en dat, door de gemakkelijke wijze waarop het in den omloopstroom dringt, het den loop der pis herstelt, die in den cholera gestadig onderbroken is. Het is dus een uitmuntend middel om de ziekte tegen te houden, terwijl de sterke dranken dezelve kunnen te weeg brengen.

Wij spreken altijd van wit bier, frisch en van goeden smaak, want al de scherpe bieren zijn nadeelig, de bruine meer dan de anderen, aangezien zij vervaardigd worden met kalk, vischlijm en andere gistende stoffen.

—

Te Basseveldc, in Oost-Vlaanderen, werden over eenige dagen twee personen, man en vrouw, getroffen door de heerschende ziekte. In minder dan drie uren waren 't twee lijken. Zoo groot ontstond eene schrik onder de inwooners der gemeente, dat niemand het huis der stervenden durfde naderen. Gelukkiglijk waren er twee Zusters van Liefde ter plaatse, welke toegesneld kwamen om de stervenden bij te staan. Deze bereidden ook hunne lijken en hadden ze in de kerk besteld, maar niemand was er te vinden om ze naar het kerkhof te dragen. Te vergeefs spande de burgemeester al de kracht van zijn gezag in om met de medehulp zijner onderhoorigen tot de begrafenis over te gaan. De twee kappellaans der parochie waren genoodzaakt de lijken zelf naar het kerkhof te dragen. Voor alle stoet ging de herder der parochie voorop en kwamen de Zusters van Liefde biddend achterna.

Soortgelijke trekken van kristelijke liefdadigheid zijn, bij deze droevige tijden, niet ongemeen in ons land en elders; doch onze liberatersche gazetten zullen zich wachten dezelve te melden, omdat zij geene andere taak op zich genomen hebben dan onze liefdadige geestelijken te vervolgen met hunne leugen- en lastertaal.

Men had aangekondigd dat de keizerin van Mexico ten gevolge van den noodlottigen toestand van dat land, voornemens was haren troon te verlaten en naar Europa terug te keeren. Deze gewichtige tijding werd meermaals gelogenstraft; doch heden is dezelve buiten allen twijfel. De keizerin Charlotte is te St Nazaire aangekomen en richt zich naar Parijs. Men weet dat de keizerin van Mexico de eenige dochter is van koning Leopold I en de zuster van den tegenwoordigen koning der Belgen.

Het belgisch legioen is ontbonden.

Men leest in eene korrespondentie:

De koning der Belgen was voornemens ter gelegenheid van zijne reis door belgisch Limburg, een bezoek af te leggen bij den koning der Nederlanden, maar in de tegenwoordige omstandigheden en in vrees voor kwaadwillige (??) uitleggingen heeft hij, naar het schijnt, er van afgezien. De zaken zullen nog kunnen veranderen tusschen nu en september, wanneer Leopold II Hasselt, Tongeren en het kamp van Beverloo bezoeken zal. De manoeuvres in dit kamp zullen dit jaar belangrijker zijn dan gewoonlijk. Men heeft erkend dat een der gebreken van het oostenrijksche leger, gelegen was in het onvoldoende zijner manoeuvres in vredestijd.

Van eenen anderen kant meldt men dat de groote krijgsoefeningen welke op de eerste dagen van september vastgesteld waren, dit jaar niet zullen plaats hebben.

— Men schrijft uit Dendermonde:

Hoedanig de ziekte binnen onze stad afgenomen heeft — ja, op dit oogenblik wellicht gansch verdwenen is — blijkt uit de zitting des stedelijken raads De heer burgemeester melde aldaar namelijk dat de uitdeeling van vleesch-sop aan de noodlijdenden op het einde dezer week zou gestaakt worden; hij voegde er bij dat tijdens zijn laatste bezoek in het gasthuis (dijnsdag morgen) er zich nog slechts 2 cholera-zieken in de zalen bevonden, benevens 4 anderen schier geheel hersteld.

Verders berichtte hij den raad dat eene inschrijving zou geopend worden onder de burgers, met het doel de weezen en de weduwen der noodlijdenden aan de ziekten bezweken, ter hulp te snellen. Het schepen collegie zal zich met het inrichten dezer inschrijvingen gelasten.

— Weinige plaatsen zijn zoo zeer door den cholera geteisterd geworden als Laroche. Op eene bevolking van 1400 zielen, op minder dan 1000 gebracht door de verhuizingen heeft het cijfer der sterfgevallen, binnen 3 weken, 75 bereikt, of 7 1/2 op honderd; en wanneer men bedenkt, dat de kwaal maar rondom de markt geheerscht heeft, is de sterfte tot dien datum ten minsten 12 ten honderd. De ziekte vermindert nog niet; den 1 augustus vielen er 4 nieuwe slachtoffers, den 2^e, 3, en 't getal zieken vermindert niet.

Schier geen enkel blijft gespaard, dat der rijken gelijk dat der armen. Verscheidene, die vijf leden telden, zijn op een verminderd.... Wat merkwaardig mag heeten, is dat de dood de sterkste heden aantast, en weinig zwakken en dronkaards. Welke ellende en droefheid hier heerschen, laat zich begrijpen: handel wordt er niet meer gedreven, en de ingezetenen hebben de meeste moeite om aan levensmiddelen te geraken, daar geen enkel buitenmensch de stad durft naderen. En hoeveel armen en weezen! werkmansfamiliën, samengesteld uit talrijke minderjarige kinderen, hebben, deze hunnen vader of moeder, anderen vader en moeder te gelijk verloren.

— Men weet dat er in den tijd gelden ingezameld zijn, om aan de slachtoffers van het noodlottig gevecht van Tacamburo een gedenkteeken op te richten. Tot nu toe hebben de inrichters van die inschrijving nog geene plaats kunnen vinden; het gemeente bestuur van Schaarbeek heeft hunne aanvraag vlakaf geweigerd, en volgens men verzekerd is het gedenkteeken nog niet gemaakt. — Welnu, het ware onzes dunkens veel beter dat men aan het geld van de inschrijvingen, eene andere bestemming gave: dat men hetzelve gebruike om onze ongelukkige landgenooten, welke, door de schoone beloften verleid, naar Mexiko zijn gegaan, terug naar hun vaderland over te brengen; dan ten minste zal de inschrijving tot iets nuttigs hebben gediend.

Geschiedenis eener eendenjacht.

Wij lezen in de *Amsterdamsche Courant*:

« Met genoegen geven wij de geschiedenis van een eendenjacht, als van goederhand wetende, dat deze geen canard is

» Eenige liefhebbers van eenden-schieten maken halt onder hun arbeid, ten einde in de open lucht te ontbijten. Op bescheiden afstand staat een elfjarige knaap in zeer schamele kleeding, dat tafereel aan te zien Het allergunstigste gelaat van den knaap trekt de aandacht, zoodat een der jagers hem wenkt te naderen en hem een boterham aanbiedt.

» Het volgende gesprek begon:

— Daar, jongen wil je een boterham?

— Dankje, meneer!

— Waarom niet?

— Ik mag niet bedelen, meneer.

— Wie heeft je dat geleerd?

— Men vader, meneer.

— Waar woont je vader?

» Daar gins! » en de knaap wijst op eene zeer armoedige hut, op de uitgestrekte heide in de nabijheid van Vaessen.

— Wat doet je vader?

— Boeren arbeider, meneer!

— En wat moet gij worden?

— Als God belieft, soldaat, menheer, mijn vader is 't ook geweest

— Wil ik dan een soldaat van je maken?

— Asjeblief, meneer!

— Goed, ik zal om je denken.

» Hierbij bleef dit gesprek, en de knaap met zijn gunstigen open blik gaat zijns weegs.

» Den volgenden voormiddag wordt de knaap onverwacht gehaald op het paleis het Loo, en erkent nu in dien menheer, wiens boterham hij gisteren had afgewezen, den koning.

» Voor het kind van zijne verbazing was bekomen, stond het reeds van top tot teen in voegzame nieuwe plunje, om geleid te worden, ter inschrijving als kweekeling, op de welbekende gratis-partieuliere koninklijke school voor burger gemeente-kinderen van aanleg en uit waardige burgerouders gesproten.

» Op die school zal de knaap worden opgeleid, om zich te bekwamen, tot latere plaatsing bij het instructie bataillon te Kampen.

» De wensch van den armoedigen knaap, die niet bedelen mocht, zal alzoo op koninklijke wijze vervuld worden, verre boven zijne kinderlijke soldaten-illusiën.

» Dit was den koning echter niet genoeg. Ook den eerbesffenden vader, den oud soldaat der voormalige 10^e afd. infanterie, Elskamp geheeten, werd voor de lessen aan zijnen zoon eene onverwachte belooning voorbereid.

» In weinige uren was dat behoeftige gezin (man, vrouw en zes kinderen) behoorlijk ingespannen en van alles voorzien, terwijl de oude krijger der 10^e afdeeling (uren herinnert zich die uit de dagen van 1830) eene aanstelling kreeg als vaste werkman op 's konings particulier domein; en reeds wordt met ijver op den koninklijken wenk gebouwd aan de vrije woning voor dat gezin, volgens het tegenwoordige sijsteem voor die klasse, overeenkomstig het model daartoe reeds vroeger aangewezen door eene kommissie uit het instituut van ingenieurs.

» Dit is de geschiedenis van een eendenjacht, sans être un canard! »

Tijdingen van den oorlog.

Het lijdt geen twijfel meer, dat de Keizer van Rusland met slechte oogen de ontzaglijke vergrooting van grondgebied, van Pruisen gadeslaat, en niet enkel voor zijn plezier, rond Warschow en op andere grenspunten, sterke legertroepen samenhoopt. Een telegram uit Sint-Petersburg brengt ons heden de tijding, dat de Grootvorst-Troonopvolger een reisken zal ondernemen naar Moskow, Nowgorod, Kasan en de provinciën der Kozakken; dat de Zuiddintsche Staten zich alle mogelijke moeiten geven om Rusland in hun belang te winnen tegen Pruisen, bij de onderhandelingen over de vredesvoorwaarden, en dat de beweging der oud- russische staatspartij, ter aanvuring der questie van de Donau gewesten van dag tot dag toeneemt.

De moeilijkheden tusschen Oostenrijk en Italië, wel verre van vereffend te worden schijnen veeleer te verergeren, ja zelfs met eenen nieuwen oorlog te bedreigen.

De tijdingen uit Italië zijn inderdaad onrustbarend; Victor Emmanuël zou willen dat Oostenrijk alles afstond, alles wat hij vraagt. Oostenrijk, integendeel, eischt 200 tot 250 miljoen voor den afstand van Venetië, zoo als bepaald was in de eerste conferentiën met Keizer Napoleon.

Italië wil wel is waar betalen, maar het eischt den Tyrol, het wil Trente hebben! Oostenrijk weigert, en morgen vervalt de tijd der wapenschorsing, zonder dat de wapenstilstand nog onderteekend zij.

Oostenrijk zendt weêr eene massa troepen naar Illyrie, om Italië in bedwang te houden, als men het niet eens wordt

Pruisen is in 't geheel niet genegen om de buitensporige eischen van Italië te ondersteunen.

De oostenrijksche gevangenen, aan de italiaansche waakzaamheid ontsnapt, zijn te Besançon, op het fransche grondgebied, aangekomen. Prins Von Metternich doet ze naar Parijs komen, om van daar naar hun vaderland te worden terug gezonden.

Men ziet derhalve klaar, dat wij ons, ongelukkig genoeg, nog niet mogen vleien den Europeeschen vrede verzekerd te zien. Het bedrogen en verraden Oostenrijk is reeds genoeg gekortwiekt en vernedert, om de onbeschofte nieuwe eischen, hetzij van Pruisen of van Italië, te verstooten. Het heeft Venetië vrijwillig aan Keizer Napoleon afgestaan, om voor goed een einde te maken aan het brandend italiaansche vraagstuk; doch het zal geenen duim gronds van zijn eigen grondgebied toestaan aan Pruisen, en nog min aan eenen trotschen vijand, dien het ten lande en ter zee overwonnen heeft, en die slechts door Frankrijk's bescherming niet vervolgd en verpletterd is geworden.

Ook vermeldt het Weener blad *Die Debatte* de tijding, dat de fransche Keizer den Koning van Italië schriftelijk kennis heeft gegeven, dat de italiaansche inval op het Venetiaansche grondgebied, welk hem nu toebehoort, geen' den minsten invloed kan uitoefenen op de thans gevoerd wordende vredesonderhandelingen. Die afstand, — voegt Napoleon erbij — heeft voor Frankrijk een recht daargesteld, welk het kabinet van Florentië moet eerbiedigen.

Die taal is duidelijk. Wij zullen alras zien, of de kopstokken der italiaansche revolutie zich, ja dan neen, dorven verzetten tegen den wil van hem, wien zij het vereenigd Italie, Lombardië en Venetië te danken hebben.

Intusschen behoede God ons voor nieuwe verwikkelingen en moordtooneelen!

—

De burgers van Hanover hebben een adres aan den Koning van Pruisen in omloop gebracht, waarbij deze verzocht wordt het land niet bij Pruisen in te lijven, maar het in bezit der dijnastie te laten. Een vijftigtal burgers van verschillenden stand zijn bezig, om huis aan huis onderteekenaren voor dit adres te vinden.

De magistratuur te Hanover heeft van haren kant besloten, een adres tot Koning George te richten, met verzoek, om de kroon ter gunste zijns zoons neder te leggen.

Den 7 augustus is te Austerlitz overleden de commandant van het 6^e legercorps, de cavalerie generaal Von Matius

—

Bij zijn vertrek naar Vichy, sprak de Keizer eene korte redevoering uit, terwijl hij zich tot den raad van bestuur van den Oosterspoorweg wendde, waarbij hij zeide: Ik heb veel gearbeid in den laatsten tijd, maar gij zult weldra zien dat ik geen al te slecht werk heb gedaan. » Vervolgens blijkt het dat van het artikel, hetwelk dezer dagen in de *Patrie* verscheen, en waarin men deed uitkomen dat Napoleon III, na het onderteekenen de vredesonderhandelingen, weder de vrije hand had, 2000 exemplaren afzonderlijk werden gedrukt, die door den minister van binnenlandsche zaken aan de prefecten zijn verzonden, met verzoek dat stuk in hunne organen te doen overnemen. Ook is er spraak van eene zending van den maarschalk Mac-Mahon naar Berlijn.

—

Gelijk reeds is gemeld, heeft Keizer Napoleon van den ex-Koning Franz II het Paleis Farnesse, te Rome, gekocht, gelijk hij, eenige jaren geleden, reeds eigenaar werd van de Farnesische tuinen met de bouwvallen der paleizen. Het paleis Farnesse is een der meest grootsche paleizen van Rome. De bouw is begonnen door den Paus Paul III, toen hij nog kardinaal was, en door den kardinaal Farnese, den gunsteling van dien Paus, voltood De materialen werden gedeeltelijk aan de bouwvallen van het Coliseum ontnomen. De bouwmeesters van het beroemde paleis waren achtereenvolgend Antonio da San Gallo, Michel-Angelo, Vignola en Jacopo della Porta. Het paleis bevat, gelijk bekend is, de beroemde door Caracci geschilderde gaanderij. De Koningen van Napels erfden het paleis bij het uitsterven van het geslacht Farnesse in 1731.

— Er is spraak alhier van het opbreken van het kamp van Châlons, waarvan de troepen naar het noorden van Frankrijk zullen worden gezonden. Dit gerucht vereischt allezins bevestiging, en vindt inmiddels weinig geloof.